«Αγωνίζου τον καλόν αγώ να της πίστεως, κράτει την αιώ νιον ζωήν, εις την οποίαν και προσεκλήθης, και ωμολόγησας την καλήν ομολογίαν ενώ πιον πολλώ ν μαρτύρων»(Α΄ Τιμόθεον, ς΄:12)

«διότι περιπατούμεν δια πίστεως, ουχί δια της όψεως» (Β΄ Κορινθίους, ε΄:7)

Ο Πατέρας Θεός έστειλε τον Υιό Του Ιησού Χριστό, για να σώσει τον κόσμο και όχι να τον καταδικάσει (Ιωάννης, γ΄:17). Ο Κύριος Ιησούς είπε ότι όποιος ακούει το λόγο Του και πιστεύει στον Πατέρα Θεό που τον έστειλε, θα έχει αιώνια ζωή και δεν θα περάσει από κρίση αλλά μεταβαίνει από το θάνατο στην αιώνια ζωή (Ιωάννης, ε΄:24).

Κάθε άνθρωπος που δεν έχει γνωρίσει τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό του σωτήρα μπορεί μεν να έχει κάποια γνώση ποιο είναι το κακό και ποιο είναι το καλό, σύμφωνα με τη συνείδησή του και αυτά που έχει διδαχθεί, αλλά δεν μπορεί να έχει επίγνωση για το τι είναι αμαρτία ενώπιον του Θεού και τι δεν είναι. Βέβαια όταν έρθει ο Θεός στη ζωή του ανθρώπου και τον ελευθερώσει από τις αμαρτίες του, τότε αρχίζει να έχει προσωπική επίγνωση για το ποιο είναι το θέλημα του Θεού. Όμως ο Θεός σέβεται την ελευθερία κάθε ανθρώπου, γι' αυτό για να έρθει στη ζωή ενός ανθρώπου, πρέπει ο άνθρωπος να Τον επικαλεστεί, να ζητήσει από τον Ιησού Χριστό να τον βεβαιώσει ότι είναι αναστημένος και να τον καθαρίσει από τις αμαρτίες του. Όταν πλέον γνωρίσει τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό του σωτήρα, τότε είναι παιδί του Θεού και μεταβαίνει από τον αιώνιο θάνατο στην αιώνια ζωή βάσει του λόγου του Θεού.

Η αιώνια ζωή αρχίζει με την 'άνωθεν γέννηση' από τον Πατέρα Θεό κάθε ανθρώπου που μετανοεί και πιστεύει στον Ιησού Χριστό. Όμως μέχρι το τέλος της επίγειας ζωής του ο άνθρωπος πρέπει να κρατάει την αιώνια ζωή και να διατηρεί άσβεστη την πίστη και την ελπίδα ότι έχει γνωρίσει τον Ιησού Χριστό και θα ζήσει αιώνια μαζί Του. Ο Θεός μέσα σε όλη τη ζωή του πιστού ανθρώπου θέλει να τον εκπαιδεύσει σε ένα πνευματικό αγώνα, θέλει να τον μάθει να Τον εμπιστεύεται στη ζωή του για όλα τα θέματα που απασχολούν, όπως για την υγεία του, για την δουλειά του, για την οικογένειά του και όλα τα συναφή. Άλλωστε έχει πει ο Κύριος Ιησούς: **«...ζητείτε πρώ τον την βασιλείαν του Θεού, και την δικαιοσύνην αυτού και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή»**
(Ματθαίος,ς΄:33).

Ο Ιησούς Χριστός μας έχει ενημερώσει πως η οδός για την αιώνια ζωή θα έχει θλίψεις: «**Εισ έλθετε δια της στενής πύλης διότι πλατεία είναι η πύλη, και ευρύχωρος η οδός η φέρουσα εις την απώ λειαν, και πολλοί είναι οι εισερχόμενοι δι' αυτής. Επειδή στενή είναι η πύλη, και τεθλιμμένη η οδός η φέρουσα εις την ζωήν, και ολίγοι είναι οι ευρίσκοντες αυτήν**»
(Ματθαίος,ζ΄:13-14). Βέβαια ο Κύριος λέει και την λύση ώστε ο πιστός άνθρωπος του Θεού, να βγει νικητής σε όλες τις θλίψεις και τις στενοχώριες που θα έχει στην εν Χριστώ ζωή του:
«**Πας λοιπόν όστις ακούει τους λόγους μου τούτους, και κάμνει αυτούς, θέλω ομοιώ σει αυτόν με άνδρα φρόνιμον, όστις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την πέτραν και κατέβη η βροχή, και ήλθον οι ποταμοί, και έπνευσαν οι άνεμοι, και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και δεν έπεσε διότι ήτο τεθελιωμένη επί την πέτραν**»
(Ματθαίος,ζ΄:24-25). Αυτή η πέτρα μας λέει ο λόγος του Θεού είναι ο Ιησούς Χριστός:
«**και πάντες το αυτό πνευματικόν ποτόν έπιον διότι έπινον από πνευματικής πέτρας ακολουθούσης η δε πέτρα ήτο ο Χριστός**»
(Α΄ Κορινθίους,ι΄:4) και
«**Διότι θεμέλιον άλλο ουδείς δύναται να θέση παρά το τεθέν, το οποίον είναι ο Ιησούς Χριστός**»
(Α΄ Κορινθίους, γ΄: 11).

Αυτό που μπορούμε να πούμε είναι ότι η «βροχή», οι «ποταμοί» και οι «άνεμοι» συμβολίζουν τις δυσκολίες που συναντά ο πιστός χριστιανός στη ζωή του είτε λόγω της πίστης του στον Χριστό, σύμφωνα με το εδάφιο: «**Και πάντες δε οι θέλοντες να ζώ σιν ευσεβώ ς εν Χριστώ Ιησού, θέλουσι διωχθή**» (Β΄ Τιμόθεον,γ΄:12), είτε έχουν να κάνουν με κοινά προβλήματα όπως οικογενειακά, επαγγελματικά, οικονομικά, ανεργίας, υγείας, κ.α. Το βέβαιο είναι ότι σε κάθε περίπτωση δοκιμασίας, εφόσον ο πιστός βρίσκεται σε επικοινωνία με τον Ιησού Χριστό δια της προσευχής και βαδίζει σύμφωνα με το Ευαγγέλιό Του, θα βγει νικητής.

Για να αγωνιζόμαστε σωστά τον καλό αγώνα της πίστης, ο Κύριος Ιησούς μας λέει: «**Εγώ είμαι η άμπελος, σεις τα κλήματα ο μένων εν εμοί, και εγώ εν αυτώ , ούτος φέρει καρπόν πολύν διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν**»
(Ιωάννης, ιε΄:5). Μένω στον Ιησού Χριστό και Αυτός σε μένα, σημαίνει, όπως προαναφέραμε, ότι έχω καθημερινή επικοινωνία μ' Αυτόν δια της προσευχής και ζω σύμφωνα με το Ευαγγέλιό Του. Ο δε καρπός που πρέπει να φέρουμε, είναι
«
αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθοσύνη, πίστις, πραότης, εγκράτεια
»
(Γαλάτας, ε΄:22).

Ο καλός αγώνας του χριστιανού, αλήθεια είναι ότι είναι δύσκολος, αλλά αυτό που πρέπει να έχουμε υπόψη είναι ότι αναρίθμητα αδέλφια μας, με τη βοήθεια του Κυρίου, τον έχουν τερματίσει νικηφόρα. Ο λόγος του Κυρίου μας πληροφορεί σχετικά: «**Λοιπόν και ημείς περικυκλωμένοι οντες υπό τοσούτου νέφους μαρτύρων ας απορρίψωμεν παν βάρος και την ευκόλως εμπεριπλέκουσαν ημάς αμαρτίαν και ας τρέχωμεν μεθ' υπομονής τον προκείμενον εις ημάς αγώ να αποβλέποντες εις τον Ιησούν τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως**»
(Εβραίους, ιβ΄:1,2).

Γι' αυτό στην ζωή του ο σωστός χριστιανός, πρέπει να έχει πρώτο σκοπό να μοιάσει στον Ιησού Χριστό, ώστε να οικοδομηθεί ο «πνευματικός άνθρωπος» εντός του, πράττοντας το θέλημα του Θεού στη ζωή του. Το θέλημα του Θεού περιληπτικά είναι ο αγιασμός του ανθρώπου, δηλαδή μια ζωή μακριά από το κοσμικό φρόνημα, που είναι το φρόνημα της σάρκας και το οποίο είναι αντίθετο με το φρόνημα του Πνεύματος (Γαλάτας, ε΄:17). Ο Θεός δεν μισεί τον κόσμο, διότι έστειλε τον Υιό Του Ιησού Χριστό να σώσει τον κόσμο, αλλά μισεί την αμαρτία του ανθρώπου και γενικά όλο αυτό το φρόνημα που έχει αμαρτωλό περιεχόμενο. Συνοπτικά το σαρκικό φρόνημα περιγράφεται στο εδάφιο: «**διότι παν το εν τω κόσμω, η επιθυμία της σαρκός, και η επιθυμία των οφθαλμώ ν, και η αλαζονεία του βίου, δεν είναι εκ του Πατρός, αλλ' είναι εκ του κόσμου. Και ο κόσμος παρέρχεται, και η επιθυμία αυτού όστις όμως πράττει το θέλημα του Θεού, μένει εις τον αιώ να**»
(Α΄Ιωάννου, β΄:16-17).

Ο καλός αγώνας της πίστης του χριστιανού είναι να απαρνηθεί τον εαυτό του, είναι να σηκώνει τον σταυρό που του έχει δώσει ο Χριστός κάθε μέρα (Λουκάς, θ΄:23), είναι να δέχεται την παιδεία του Πατέρα Θεού, είναι να ομολογεί το όνομα του Κυρίου Ιησού (Ματθαίος, ι΄:32), είναι να επιμελείται τον αγιασμό του(Α΄ Θεσσαλονικείς, δ΄:3), Εβραίους, ιβ΄:14), είναι επιγραμματικά να διατηρήσει μέχρι τέλους τη πίστη που ευαρεστεί τον Θεό (Εβραίους,ια΄:6).

Ευχόμαστε όλοι που αγωνίζομαστε αυτό τον αγώνα, όπως ο απόστολος Παύλος, στη μεν διάρκεια του αγώνα, όταν αντιμετωπίζουμε δοκιμασίες, να λέμε «**τα πάντα δύναμαι διά του ενδυναμούντός με Χριστού**»
(Φιλιππησίους, δ΄:13), στο δε τέλος του, να πούμε
:
«
τον αγωνα τον καλον αγωνίστηκα, τον δρομον ετελείωσα την πιστιν διτετηρησα΄ του λοιπού μένει εις εμέ ο της δικαιοσύνης στέφανος, τον οποίον ο Κύριος θέλει

μοι αποδώ σει εν εκείνη τη ημέρα, ο δίκαιος κριτής, και ου μόνον εις εμέ, αλλά και εις πάντας όσοι επιποθούσι την επιφάνειαν αυτού

.

»

(Β΄ Τιμόθεον ,δ΄:7,8). Αμήν!